

Eski Sevgiliye Gönderilemeyen Son Mektup

– Hüsyn BULDUK · 15 Eylül 2012

Gülümseyerek bir merhaba demek isterdim.. biyebilmek için eskisi gibi olmak vardı. Unutamıyorum sana Hayatım, canım, aşkım , bitanem derdim Unutmak ne mümkün, Gözlerinde kendimi görmek, gözlerinde birbirimiz le konuşmak .. gözlerimiz le birbirimiz le kavga etmeği, Hatta seni daha çok sevdiğimi belli etmek için; Seni kızdırmayı özledim.

Bu sevdanın olmayacağını... sana şakalar yapardım biz ayrılmalıyız demeyi hasret çektim, Ve iki dakika sonra sen üzüldüğünde canım acırdı.. çünkü meğersem bile bile kendimi üzüyormuşum. Ciddi şakalar sonun da; tekrardan barışircasına beni öptüğünü tebessüm ettiğimizi hatırlamak tan canım acıyor...

Başımı yastığa koyduğum an Gözleri kapanmayan bir kalbim var, bugünlerim kapatmıyor geçmişi !

Benim en iyi olduğum günümde saklı sana ait can acıtan bir geçmişe sahibim. Kendimi kandırıyorum olacağı vardı oldu bitti unutmalsın Nasıl unutabilirim.. Senle karşı karşıya geldiğim zaman, birbirimize zaman dursun bugünün ilerleyen saati dursun diyorduk. Neredeyse birlikte olduğumuz gün o' güne bugün bitmesin ona daha çok bakabileyim diye kendi kendime konuşurdum.

Seninle randevu saatini belirlemeden, bir gün önce gözlerimi yarına teslim ederken Uyurken düşündüğüm dün..

Şimdi ise bir bayan la konuşmayı korkuyorum ! nedeni ise sen olmadan şu anki yalnızlık da sen varsın. Senin bana bırakmış olduğun yalnızlığına; bir başkasına senin gibi nasıl bakabilirim sevgili ? Elbet te benle olmak isteyenler sen gibi.. ilgi, alaka mutluluk sevinç verici sözler le sevimli isteyecekler...

Sen giderken Sen i gitti seviyorum u kaldı.. seviyorum yanımda olamayan sen' i. Yaşamalıyım, yaşamamalıyım artık kimin için veya kimsesizliğime mi, Beni bilirsin sevdiğim ! zamane erkek bildiğimiz oğlanlardan değilimdir. İyi biliyordun ilk seni seviyorum dediğim kişi sen olduğunu...

Kim olur sa olsun her insan seviyorsa başı kalabalık tır bir kişiyle oda sevdiği insanla ! Bense yalnızlığım la bile kendi kendime sensizliğimle kalabalığım.. Bu mektubu yazarken ilkezi seni unutmak istiyorum ! Nedeni nerede yattığını biliyorum, Bana en çok koyan da.. birgün bir başkası ile evlendiğinde senin adınının ve o' nun adınının bir yerde aynı yerde geçmesi.

Öldüğünü duysaydım eğer: Mezar taşında sevdiğimin ismi nerede olduğun dan haberim olur du. İnsan herşeyi yarı yolda bırakıp kahpelik yapar... fakat mezar ına yalnızlık emaneti bırakmaz. Adının soyadının geçtiği Musallah taşına kendini sunup, mezarınıda da ruhununu satıp tekrar dan canlamaz dın.

Bir yerde olduğunu ve seni ziyarete artık gelebileceğim tek nokta bir gün orada olacaksın.

Bu mektubun içersinde, bana vermiş olduğun bana göre en büyük iki sözün yatmak ta ! İkisinin vefat ettiğini savucağım... ilkin sözün; seni seviyorum du. diğeri ise bu mektuba yakışamayacak bir söz vermiştin.

Benliğim gereğince söylediklerimin ve söylediklerinin arkasında durarak sana ait son yazılarımda söz tuttuğun ikinci sözün şu idi : gözlerimin içersinde Kim kimi bırakırsa' kim kimi yarı yolda bırakırsa onun mesleği o.rospuluk olsun diye yemin leştik.

Senin yalnız lığınla, başka arkadaşlık larda seni görmeye başladım herkes gibi olan bir rengini gördüm. Kendimle gurur duyorum' benim sayemde senin bana karşı suç işlediğinin kanıtı olarak nefes almaya devam edeceğim...

Sana bir teşekkür borcum var pek fazla gülmeyen bana gülme sanatı verdin gidişinle bu hayatın cilvesine karşı dimdik ayak ta kalma mücadelesi öğrettin.

Ne yalan söyleyeyim yalnızlığınla iyi geçinirken. bir başka yoldaşlara nefes oluyorum onlarada bir insan olmayan varlıklara karşı yarı yolda bırakanlara beyaz bayrağı dokundurtmuyorum.

Mert olanlar la ve kahpe olan lar aramız daki temel fark şudur; biz mert insanlar aldığımız nefesin hakkı ile yaşayıp nefesi tıkanan lara yar oluyoruz.

Siz kahpe olanlarınız ise bize yakışmayan vazfı da şu; siz ölümsüz sandığınız bedenlerinizi bir başka beden lerle dans ediyorsunuz.

Sevdası bencil olan sen Sana yazabileceğim en ağır söz şu olacak tır.. senle ağlarken, şimdi ise yokluğunla ağlayamadığım dan GÜLÜYORUM...

O kadar rahatladım ki bunu yazarken tebessüm ile Oh bee... demenin değeri biçilemez ve bu kez kendimi kandırmıyorum.

" Hüseyin BULDUK " 27.04. 2011 / Çarşamba

(c) Bu şiirin her türlü telif hakkı şairin kendisine ve / veya temsilcilerine aittir.